

CINE PĂNEA SA CU LACRIMI...

(trad. din Goethe).

Cine pânea²sa cu lacrimi niciodată n'a mâncat,
Cine nopți de chinuri pline
Pe-al seu pat n'a suspinat,
El pe voi nu vă cunoaște, o! puterilor divine.

Voi ne dați nouă viață,
Voi lăsați ca să greșim;
Ca pe urmă, n suferință
Ce-am greșit să resplătim.

AH! NU-ȚI VOIU SPUNE NICIODATĂ...

(trad. din R. Prutz).

Ah! nu-ți voiu spune niciodată
Atâta cât eu te iubesc,
Să port în inimă 'ngropată
A ta iubire eu voesc.

Prin nici un vers eu fericire
Nu te-oiu ruga să-mi dăruiești:
Tu singură 'n a mea privire,
Tu singură vreu să citești.

Ear dacă și 'n a mea privire
Ce-i gingaș scris nu vei vedea

A fost un vis de fericire,
Pe mine nu te mânia.

Dimitrie G. Iamandi.

RAPORT GENERAL ANUAL

asupra învățământului prezentat D-lui Ministru de instrucțiune publică și culte de Spiru C. Haretu, inspector general al școlilor; profesor la Universitatea din București. București 1884. 1 vol. 8° 164 p.

Atunci când am împrumutat de la apusul civilizat, și mai ales de la Franța, organizația noastră socială, am primit printr'o dispoziție parlamentară și instrucția apusului. Pe terenul preparat numai de civilizația Regulamentului Organic, noi am înființat deodată la 1864 școli primare rurale și urbane, școli reale, gimnazii, licee și universități. S'a întâmplat însă în instrucția țării românești aceea ce s'a întâmplat cu toate ramurile activității noastre: sub forma cea strălucită și franțuzască civilizația reală și-a urmat calea sa lentă și cu totul deosebită de-a apusului, am avut adică școli cu profesori incuți, cu directori puțin inteligenți, cu miniștri blajini față cu toate abuzurile, și fără școlari. Un om înțelept ar fi prevăzut acest lucru de la început și l'ar cunoaște astăzi chiar fără experiență, dar niciodată încă până acum—dacă nu mă înșel—inanitatea învățământului nostru n'a fost dată la iveală pentru toți cu atâta claritate ca în „Raportul general anual“ al d-lui Haretu.

Sub numele de rele de care suferă învățământul românesc, Dl. Haretu, după o scurtă introducere asupra deosebirii între școlile reale și clasice, numără următoarele: Ministerul a înlocuit legea prin dispoziții budgetare și a transformat legea instrucției de la 1864, care avea o unitate oare care,